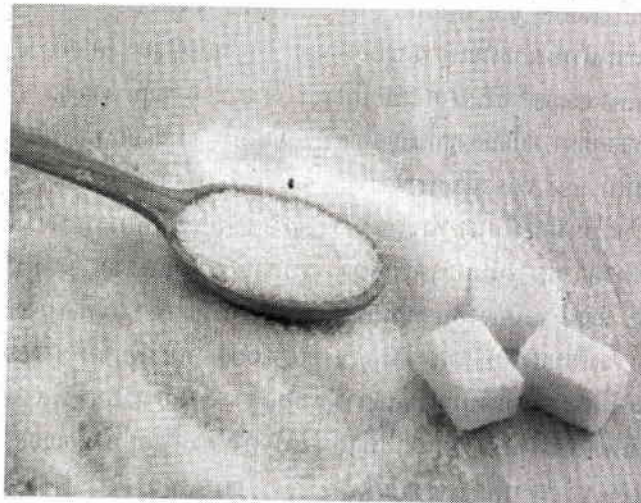

๖ ลอยตัวราคาน้ำตาลทราย

การเปิดเสรีน้ำตาล หรือการลอยตัวราคาน้ำตาล เพื่อให้มีการแข่งขันในอุตสาหกรรม อ้อยและน้ำตาลทรายในประเทศไทย เพื่อให้ราคาน้ำตาลทรายในประเทศเคลื่อนไหว สอดคล้องกับราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลก เป็นอีกหนึ่งเรื่องที่มีข้อเสนอมาแทบ ทุกยุค

โดยเฉพาะในยามที่ราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกแพงกว่าราคาน้ำตาลทราย ในประเทศ บรรดาโรงงานน้ำตาลและชาวไร่อ้อยก็เสี่ยงสนับสนุนการเปิดเสรีกัน อิงมีเลยทีเดียวนะ

มาช่วงนี้ หากมีการลอยตัว ก็จะไม่กระทบต่อผู้บริโภค อันหมายถึง อุตสาหกรรมในประเทศที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าด้วย เพราะ ราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกอยู่ในระดับต่ำกว่าราคาในประเทศนั่นเอง

หากลอยตัวจริง นอกจากราคาขายปลีกน้ำตาลทรายในบ้านเราจะไม่ขยับขึ้น แล้ว ยังจะต้องถูกลงด้วย

แต่ผ่านมามากยุค รัฐบาลก็ยังคงรักษาระบบผูกขาดน้ำตาลทรายใน ประเทศไว้อย่างเข้มแข็ง เพิกเฉยต่อผลประโยชน์ของประชาชนผู้บริโภคใน ประเทศ ก็เห็นดีแต่พูด ดีแต่นำเสนอกันเท่าๆ มาโดยตลอด

1.ล่าสุด มีการขยับที่เป็นรูปธรรมน่าสนใจ

การประชุม ครม.เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา (4 ธ.ค.2560) พบว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้เสนอแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ต่อที่ประชุม ครม.

ตรวจสอบข้อมูลการประชุม ครม.แล้ว ทราบว่า แนวทางดังกล่าว ประกอบด้วย การยกเลิกการกำหนดโควตาโดยให้โรงงานต้องมีการสำรองน้ำตาลทรายตามปริมาณ Buffer Stock ที่กำหนดปริมาณน้ำตาลทรายส่วนที่จะใช้เพื่อจำหน่ายส่งออก โดยให้คงจำนวน 400,000 ตันเท่าเดิม

แนวทางการคำนวณราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย รวมทั้งปรับปรุงร่างประกาศและร่างระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการกำหนดราคาขายเปลี่ยนวิธีการในการคำนวณรายได้ขั้นต้นและรายได้ขั้นสุดท้าย โดยการอ้างอิงราคาน้ำตาลทรายขาวตลาดลอนดอน หมายเลข 5 บวกกับค่าพรีเมียมน้ำตาลทรายไทย และยกเลิกมาตรการให้เงินช่วยเหลือ 160 บาทต่อตันอ้อยที่ได้รับจากรัฐบาล

ยกเลิกการกำหนดน้ำตาลทรายโควตา ก. น้ำตาลทรายโควตา ข. และน้ำตาลทราย โควตา ค.

กำหนดให้มีน้ำตาลทรายภายในประเทศ น้ำตาลทรายที่ส่งมอบให้บริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด น้ำตาลทรายเพื่อการส่งออกและน้ำตาลทรายสำรอง (Buffer Stock)

รวมทั้งยกเลิกการกำหนดราคาน้ำตาลทรายภายในประเทศ และปล่อยให้ราคาน้ำตาลทรายภายในประเทศเป็นไปตามกลไกของตลาด

ให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายมีหน้าที่ในการสำรวจราคาเฉลี่ยของน้ำตาลทรายภายในประเทศที่ขายจริงใน 1 เดือน และกำหนดวิธีการคำนวณเงินเพื่อให้ทุกโรงงานนำส่งเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นประจำทุกเดือน

กระทรวงอุตสาหกรรมระบุว่า การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้ระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของประเทศเป็นไปโดยสอดคล้องกับข้อตกลง

ทางการค้าภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และเป็นที่ยอมรับของสากลมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของประเทศ โดยสามารถสร้างงานและสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

ผลการประชุม ครม.ในเรื่องนี้ ปรากฏว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ร่างประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 1 ฉบับ และร่างระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน 3 ฉบับ รวม 4 ฉบับ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ดังนี้

1.ร่างประกาศคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำประมาณรายได้ การกำหนดและการชำระราคาอ้อยและค่าผลิตน้ำตาลทราย และอัตราส่วนของผลตอบแทนระหว่างชาวไร้อ้อยและโรงงาน พ.ศ.

2.ร่างระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วยการผลิต การบรรจุ การเก็บรักษาสถานที่เก็บรักษา การสำรวจ การขนย้าย การส่งมอบและการจำหน่ายน้ำตาลทราย พ.ศ.

3.ร่างระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตให้ส่งออกน้ำตาลทราย พ.ศ.

4.ร่างระเบียบคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไขการจัดเก็บเงินจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในราชอาณาจักรเข้ากองทุน
อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.

และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้ว
ดำเนินการต่อไปได้

2. ถ้าเป็นตามนี้ เท่ากับว่า ราคาน้ำตาลทรายในบ้านเราอิงตามราคาน้ำตาล
ทรายชาวตลาดลอนดอน บวกค่าพรีเมียม หรือส่วนเพิ่มทางการตลาดให้กับผู้ซื้อ

ลองคำนวณว่า ราคาคตามสูตรลอนดอนนมเบอร์ไฟว์ บวกไทยพรีเมียม ราคา
หน้าโรงงานจะอยู่ที่ 13.50-14.50 บาทต่อกิโลกรัม โดยการขายจริงของโรงงานนั้น
ต้องเป็นไปตามกลไกตลาด และโรงงานจะต้องจ่ายเงินส่วนต่างเข้ากองทุนอ้อยและ
น้ำตาลทราย เพื่อสะสมไว้ดูแลระบบ ประมาณ 3 บาทต่อกิโลกรัม

เมื่อนำมาขายปลีก มีต้นทุนค่าบรรจุภัณฑ์ การตลาด ขนส่ง เฉลี่ยอยู่ที่ 3.50
บาทต่อกิโลกรัม

คาดว่าราคาขายปลีกน้ำตาลทรายขาวเฉลี่ยจะอยู่ที่ 20.50-21 บาทต่อ
กิโลกรัม

ถูกกว่าราคาปัจจุบัน

แต่แน่นอน หากในอนาคต ราคาน้ำตาลในตลาดโลกสูงขึ้น ราคาน้ำตาล
ในประเทศก็ต้องขยับตาม

3. โดยปกติ ชาวบ้านทั่วไปซื้อน้ำตาลบริโภคน้อยมาก คาดว่า การซื้อมา
บริโภคโดยตรงน่าจะไม่เกิน 8-12 กิโลกรัม/คน/ปี แต่การบริโภคน้ำตาลทางอ้อม
(เช่น การบริโภคเครื่องดื่ม อาหาร ขนม) สูงกว่าการบริโภคโดยตรงของครัวเรือนนับ
เท่าตัว ดังนั้น การลอยตัวราคาน้ำตาลจะมีผลทำให้อุตสาหกรรมเหล่านี้ได้ซื้อน้ำตาล
ในราคาใกล้เคียงกับราคาส่งออก น่าจะมีความเป็นธรรมมากขึ้น

แต่ในอนาคต เมื่อราคาในประเทศขึ้น-ลงตามราคาตลาดโลก ผู้บริโภคได้
ประโยชน์ในช่วงที่ราคาตลาดโลกต่ำก็จริง หากราคาตลาดโลกขยับขึ้น ราคาในประเทศ
ก็ต้องขยับตาม มิฉะนั้น พ่อค้าย่อมจะส่งออกไปขายกันเสียหมด การยกเลิกการ
ควบคุมราคาภายในประเทศจึงทำให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายไม่ต้องรับ
ภาระในการอุดหนุนผู้บริโภคและอุตสาหกรรมอื่นในช่วงที่ราคาตลาดโลกสูงกว่าราคา
ควบคุมในประเทศอีกต่อไป

มองในมุมนี้ ชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลก็จะมีรายได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย
เป็นธรรมทุกฝ่าย

4. สิ่งที่รัฐบาลควรอธิบายให้ชัดเจนเพิ่มเติม คือ การคุ้มครองผู้บริโภค
รายย่อย ครัวเรือน ชาวบ้าน ที่ไม่ได้ซื้อน้ำตาลที่ละเอียดๆ ไม่มีการเก็บสต็อก
มากๆ ซึ่งอาจจะเสียเปรียบจากการดึงราคาในบางช่วงเวลาเพื่อเก็งกำไร หรือผู้ค้า
ปลีก ตรงนี้ จะต้องหามาตรการเข้าไปกำกับดูแล เพื่อความเชื่อมั่น เป็นหลักประกัน
ผู้บริโภค

ควรให้มีการนำเข้าน้ำตาลอย่างเสรี เพื่อเพิ่มการแข่งขันในระบบ เพราะถ้า
เมื่อไหร่ราคาน้ำตาลโลกลงแล้ว แต่ราคาในประเทศไม่ลงตาม หรือบางเวลาอ้าง
ว่าของหมด เมื่อเห็นว่าราคาตลาดโลกกำลังจะขยับขึ้น ก็อาจจะทำให้ผู้บริโภค
รายย่อยเดือดร้อน ทั้ง ๆ ที่ น้ำตาลทรายเป็นสินค้าจำเป็นพื้นฐานต่อโภชนาการ
ของประชาชน

สารลัม